Setmanari d'informació general i cultural

Any XXI - Número 975 - 13 març 2015 - 1'70 euros

www.laveudebenicarlo.info

la veu de Benicarló

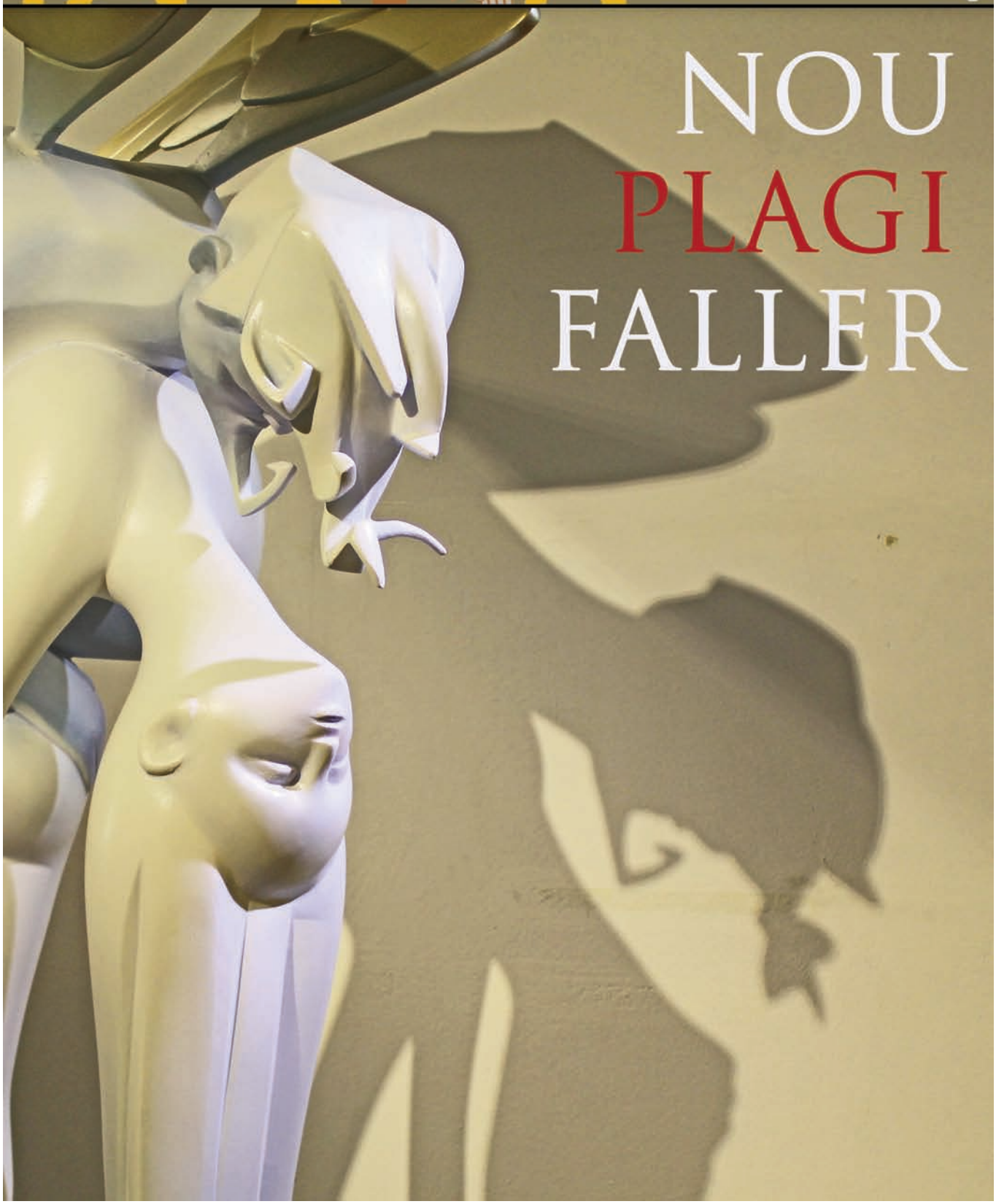

NOU PLAGI FALLER

Futbol amateur: Vaga!

NOU PLAGI FALLER A BENICARLÓ

text REDACCIÓ

Va passar al 2013 en la categoria d'Infantils i la història es repeteix enguany en la categoria de monuments grans. Un dels ninots indultats, diumenge passat a Benicarló, és un plagi del dissenyador Carlos Corredera per a la comissió de la Falla Sueca Literat Azorín en el 2013. En concret, el ninot duia per títol El desglaç de la Atlántida i formava part del disseny global de la falla Meteorologia de la vida. Ara, l'artista faller de Borriana Lázaro Chuecos el planta a Benicarló per a la comissió de la Falla Mercat Vell sense el consentiment de l'autor original, com ha confirmat ell mateix. El monument benicarlando porta per títol Mal Temps. I la guanyadora del premi al Ninot Indultat no és la única figura plagiada a Corredera en el mateix monument. Ni serà l'única, segon expliquen els entesos, que es veurà plagiada d'altres artistes als carrers de Benicarló.

PLAGIAT I COMISSIÓ, LES DUES VERSIONS

El president de la comissió benicarlanda, Carmelo Doello, afirma ser coneixedor d'aquesta circumstància ja que l'artista els va informar. No obstant això, puntualitza que no és un plagi sinó "una rèplica d'una rematada que es va plantar a València fa uns anys". La comparança, no obstant això, no deixa lloc a dubtes. L'artista plagiat ha assegurat que "jo enguany ja deixo les falles, no m'apeteix saber res", i no ha volgut fer més declaracions sobre aquest fet. Si es compleix el seu anunci, la cançó de Fangoria que ha inspirat el guió que ha escrit per a la falla Na Jordana d'enguany, es convertirà en un vaticini. Hi ha un cicle que està a punt d'acabar, impossible retrocedir. És quasi normal que el dissenyador no vulga saber res del tema. Per desgràcia, ja està fart de plagis i còpies de la seua obra.

LLARGA TRAJECTÒRIA PROFESSIONAL

Corredera va començar a treballar en el món de les falles al 2008, en el taller de l'artista de Borriana Vicente Martínez, que enguany torna a plantar a la Falla Benicarló. Creador d'un estil nou i molt definit dins del món de les falles, els seus dissenys no han deixat indiferent ningú. Tant és així que les denúncies de plagi, per desgràcia, s'han succeït al llarg de la seua carrera. Sense anar més lluny, l'any passat, la Associació Professional d'Ilil·lustradors de València (APIV), va denunciar "el cas de plagi reiterat de l'obra de l'il·lustrador i dissenyador de Falles Carlos Corredera per part del taller d'Antonio Verdugo Ballester i el també il·lustrador José Luis Gómez". De fet, com recorden des de l'associació, "la utilització de l'obra sense la deguda autorització per part de l'autor, Carlos Corredera, i sense una compensació econòmica, es pot considerar com un plagi directe segons els articles 17 i següents, 42 i següents i 135 de la Llei de Propietat Intel·lectual (aprovada segons Reial decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril). L'artista plagiat ha arribat a manifestar en alguna ocasió que en les falles "es tracta l'artista faller com un obrer, que produeix per a la festa, però

NINOT INDULTAT 2015 FALLA MERCAT VELL, BENICARLÓ

ARTISTA LÁZARO CHUECOS

METEOROLOGÍA DE LA VIDA,

FALLA SUECA LITERATO AZORÍN 2014

CARLOS CORREDERA

CARLOSCORREDERA

Producció com a dissenyador, guionista i director d'art de falles i fogueres (En alguns casos com a maquetador (modelador) i

ve de la pàgina anterior

no se li reconeix l'autoria", recordant que "a Alacant està prohibida la reproducció dels esbossos", un sistema per a protegir l'autoria dels treballs que, segons Corredera, "no està reconeguda en les Falles".

NO ÉS LA PRIMERA VEGADA

En el 2013 el cas de plagi esquitxava de ple a la Falla El Campanar de Benicarló, on els artistes que van dissenyar la falleta infantil van utilitzar un esbós del dissenyador gràfic Ramón Pla. També en aquella ocasió la notícia saltava a la palestra perquè el ninot mereixia la banderola d'indultat, publicant-se en tots els mitjans de comunicació. En el cas del 'ninot' plagiat a Benicarló era un disseny realitzat per a Guillermo Rojas, l'artista faller que va pagar el disseny al 2011. Rojas va acceptar les disculpes dels artistes benicarlandos, que es van veure obligats a emetre un comunicat en el qual asseguraven que "som conscients de no haver actuat de forma correcta al no tenir en compte la propietat intel·lectual" i reconeixent que "ens basem en un monument infantil sense la prèvia autorització dels propietaris legítims del mateix".

ments, sense l'existència d'una divinitat. I tot açò introduït amb una plàstica que lliga els temes eclesiàstics, celestials, amb motius recurrents a la seua obra: sistemes planetaris, el cor humà, àngels i dimonis, el poder o el valor de la història.

Sentimental (falla infantil Jesús-Sant Francesc de Borja, 2013) ha sigut fins la data l'única falla integrament realitzada per l'il·lustrador.

No obstant això, en la pràctica totalitat de treballs que ha firmat per a diversos artistes fallers (Vicente Martínez Aparici, Xavier Ribes, Javier Fernández, Juan Lluch, José Lafarga i enguany Latorre i Sanz) Carlos Corredera ha participat en diferents processos de construcció. Bé ha modelat la maqueta, bé ha participat en la pintura final o bé ha supervisat tot el procés de modelatge i composició estructural.

Esta forma d'involucrar-se en la producció artística li ha permés al dissenyador de la Vall d'Uxó esbossar falles sabent de quina manera es poden solucionat, sense deixar d'aportar novetats des de la seua plàstica: la volatilitat dels elements, la deformitat i desproporció anatòmica al servei de les línies bàsiques, i un conjunt de trets estilístics com ara la composició amb elements d'aparença líquida que actuen segons la força de gravetat: el vi a la copa de Matahari (*Les males arts*, 2011), pots de pintura vessats des de l'aire (*Batalla de Colors*, 2010), o els cabells mullats d'una dona (ninot "El desgel de l'Atlàntida", 2013).

En definitiva, el cas de Carlos Corredera suposa un colp d'actitud creativa dins l'art de les falles. Amb un conjunt de pocs trets estilístics, fórmules argumentals i iconografia de nova inspiració ha provocat un colp pop i renovador dins del ventall de diferents estils que conviuen en l'actualitat a l'escena monumental fallera. I pel que sembla, la constant evolució personal i artística li està permetent aventurar molts més camins per recórrer dins l'art efímer.

CARLOSCORREDERA

Producció com a dissenyador, guionista i director d'art de falles i fogueres [En alguns casos com a maquetador (modelador) i director de pintura].

2008: GRANS: *Passet a passet, ho vorem tot* (només guió i disseny d'escenes); Pizarro-Ciril Amorós; E, 8è i 2n EIG, (construïda per Vicente M. Martínez Aparici i equip). *El naixement de la terreta*; Foguera Florida-Portazgo; E, 1r (construïda per Vicente M. Martínez Aparici i equip). **2009**: GRANS: *Viatge en el temps*; Pizarro-Ciril Amorós; E, 7è (construïda per Vicente M. Martínez Aparici). *Què faries si anara a acabar-se el món?*; Foguera Florida-Portazgo, E, 1r (construïda per Vicente M. Martínez Aparici i equip). INFANTILS: *Rebel·lió a la guarderia*; Convent Jerusalem, E, 1r (construeix Javi Fernández i equip); *Els meus superherois*; Foguera Hernan Cortès, E, 3r (construeix Javi Fernandez i equip). **2010**: GRANS: *Batalla de colors*; Malva-rosa-A.Portz-Cavite; E, 5è (construeix Vicente M. Martínez Aparici i equip); *50 anys en escena*; Ciscar-Borriana, 1A, 3r (construeix Vicente M. Martínez Aparici i equip) *Invasió oriental* (sols coronament); 2A, 3r. *El que ningú no ha dit de la crisi* (sols coronament); García Morató-Yecla, 6a, 5è. *Il·lusiona't*; Foguera Florida-Portazgo,E, 1r. (construeix Vicente M. Martínez i equip); *Pensa en verde*; Foguera Passeig Gómiz (construeix Vicente M. Martínez Aparici i equip). INFANTILS: *Making off d'una obra d'art*; Sueca-Literat Azorín, E, 4t (construeix Javi Fernández i equip). *La terreta, paradís envoltat de mar*; Foguera Hernan Cortes, E, 3r (construeix Javi Fernandez i equip). **2011**: GRANS: *Les males arts*; Monestir de Poblet-Aparicio Albiñana, E, 5è (construeix Vicente M. Martínez Aparici i equip). *La derrota de Goliat*, Ciscar –Borriana; 1A, 5è; *Perfums*, Sapadors-Vicent Lleó, 2A; Falla Nou Barri de Benicarló (construeix Juan LLuch i equip); *Fogueres en l'era glacial*; Foguera Passeig Gómiz (construeix Vicente M. Martínez Aparici i equip). INFANTILS: *Horoscòpia i el futur dels xiquets*; Sueca-Literat Azorín, E, 6è (construeix Javi Fernandez i equip); *Aventura a la pequeòpera* (construeix Javi Fernandez i equip), 1a, 2n; **2012**: GRANS: *Resurrecció*; Monestir de Poblet A.Albiñana; *E, 4t* (construeix Vicente M. Martínez Aparici i equip); *A per ells!*, Foguera Passeig de Gómiz (construeix Vicente M. Martínez Aparici i equip). INFANTILS: *Sentimental*, Jesús-Sant Francesc de Borja, 2a, 4t, 1r, EIG; **2013**: GRANS: *Meteorologia de la vida*; Sueca-Literat Azorín; E, 3r, 3r EIG (construeix José Lafarga i equip); *Falsos idols*; Vicente Sancho Tello-Xile-Av.França (construeix Xavi Ribes i equip); *Lunàtics*; Falla El Caduf de Benicarló (construeix Xavi Ribes i equip). INFANTILS: *Benvinguts malsons*; Av. Campanar- Hipòlit Rovira, 5a (construeix Juan LLuch i equip); *Zoo family*; Cervantes-Pare Jofré, 4a, 1r (construeix Juan LLuch i equip). **2014**: INFANTILS: *Amor a les arts*; Ciscar-Borriana, E-9è (construix Juan LLuch i equip); *Tens màgia en el coco*; Cervantes-Pare Jofré, 4a, 3r EIG (construeix Juan LLuch i equip); *Metamorfosi* (vídeo animació – spot); Nou Campanar, E, 6è (construeix David Moreno i equip). **2015**: GRANS: *Altres formes de vida, altres formes de ser...* ; Na Jordana, E (construeix Latorre i Sanz i equip).

Les composicions amb elements d'aparença líquida que actuen segons la força de la gravetat, és altre dels trets distintius dels dissenys de Corredera per a falles i fogueres. Estudi de treball i grup "El desgel de l'Atlàntida" per a *Meteorologia de la vida* (falla Sueca-Literat Azorín, 2013).

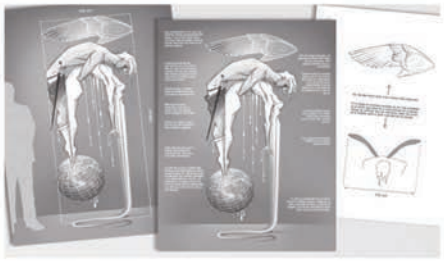

Comença una nova edició del Voluntariat pel Valencià

text REDACCI

voluntariat pel valencià

Aviva Benicarló ha posat en marxa la quarta edició del Voluntariat pel Valencià amb sis parelles lingüístiques que quedaran setmanalment per conversar i practicar el valencià. Des de l'any 2012, més de 80 persones han participat en aquest programa.

Per quart any consecutiu, Aviva Benicarló, l'Agència de Promoció del Valencià, ha posat en marxa el programa Voluntariat pel Valencià amb l'objectiu de fomentar la pràctica del valencià d'una manera senzilla i natural i impulsar l'aprenentatge de la llengua de forma espontània en el marc de situacions reals quotidianes. Enguany seran sis les parelles lingüístiques que participaran en el programa, a través de sessions setmanals d'una hora que s'allargaran durant tres mesos.

El programa està adreçat tant a persones nouvingudes que vulguen aprendre valencià com a persones que, tot i conèixer la llengua, encara no s'han decidit a parlar-la. També és molt útil per a persones que volen practicar la part oral de les proves de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià.

Per això, a banda de les persones interessades a practicar el valencià, el programa necessita els voluntaris, persones valencianoparlants que, sense obligació de tindre cap titulació, vulguen dedicar part del seu temps a conversar en valencià amb els aprenents i dedicar unes hores a conéixer altres persones i altres maneres d'entendre la vida.

El Voluntariat pel Valencià va començar a funcionar a Benicarló l'any 2012 i des d'aleshores més de 80 persones s'hi han inscrit al programa. El perfil dels aprenents que han participat és molt variat i va des de persones d'altres nacionalitats o altres territoris de l'Estat que volen conéixer la llengua a persones que ja coneixen la llengua però que volen perfeccionar el seu nivell oral. El voluntaris, en canvi, són tots valencianoparlants, persones amb temps lliure i ganes de conversar en valencià amb la persona assignada.

Les persones que vulguen participar en properes edicions del programa poden posar-se en contacte amb Aviva Benicarló per telèfon (964 47 00 50) o correu electrònic aviva@ajuntamentdebenicarlo.org.

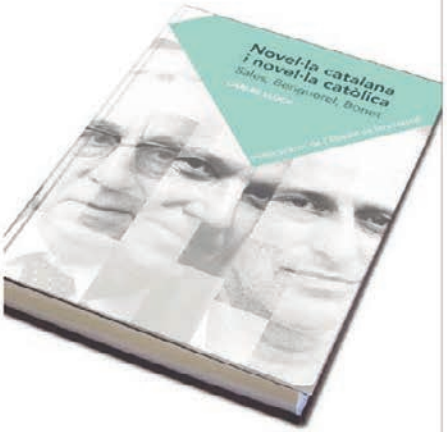

ACTE DE PRESENTACIÓ

E S P A I onada

L'Espai Onada es complau a convidar-vos a l'acte de presentació del llibre

Novel·la catalana i novel·la catòlica
Sales, Benguerel, Bonet
de Carles Lluch
Publicacions de l'Abadia de Montserrat. 2014 · Col·lecció Textos i Estudis de Cultura Catalana

Hi intervindran
- **Josep Manel San Abdón**, crític literari
- **Carles Lluch**, autor del llibre

L'acte tindrà lloc el divendres 27 de març de 2015 a les 20 h
a l'Espai Onada (plaça de l'Ajuntament, local 3-5) · Benicarló

Una nova edició de les Escoles d'Acollida a Benicarló

text REDACCI

Aquesta setmana s'ha realitzat una nova edició de les Escoles d'Acollida, un programa formatiu pensat per a persones nouvingudes. El curs inclou coneixements sobre llengua, geografia i història, legislació i informació pràctica.

L'Agència AMICS de Benicarló està realitzant durant tota la setmana el programa formatiu Escoles d'Acollida, un programa voluntari de comprensió que garanteix a les persones nouvingudes el coneixement dels valors i regles de convivència democràtica, els seus drets i deures, l'estructura política, la cultura i els idiomes oficials de la Comunitat Valenciana, així com les implicacions de la diversitat cultural.

El programa consta de quatre grans àrees de coneixement, amb continguts de castellà i valencià, geografia i història d'Espanya i de la Comunitat Valenciana, legislació bàsica i informació pràctica.

Per a dur a terme aquest programa, l'organització compta amb personal docent titulat, un equip especialitzat de la Guàrdia Civil i personal tècnic de l'Àrea de Benestar Social.

Les Escoles d'Acollida estan regulades en la Llei 15/2008 d'integració de les persones immigrants en la Comunitat Valenciana.

TOTS ELS MUNICIPIS DE CASTELLÓ PODRAN CELEBRAR 'BOUS AL CARRER'

text REDACCI

Tots els municipis de la província de Castelló podran organitzar qualsevol variant dels festejos de bous al carrer després que el Govern valencià aprovara el decret que estableix la universalitat de la tradició de la festa en tota la Comunitat.

La norma reconeix, a més, per primera vegada en un text legal, la protecció d'aquestes celebracions amb mesures de suport institucional, com poden ser l'organització de jornades específiques d'exaltació "i difusió" de la festa, o la creació de premis en aquest àmbit. És, per tant, un primer pas a l'espera que Les Corts aproven, en el seu últim ple de la legislatura --dies 26 i 27 de març--, la declaració del bous per la vila com bé d'interès cultural (BIC), com ja va anunciar el conseller de Governació i Justícia, Luis Santamaría. La portaveu del Consell, María José Catalá, va explicar que el text legal regula la condicions per a la celebració dels festejos, a més de garantir la seguretat i drets dels participants, espectadors, veïns i béns, així com la integritat dels animals que en ells intervenen. "En aquest decret reforcem la seguretat, donem més autonomia als municipis, vam agilitar el procediment i fem un exercici de protecció institucional de la festa", va indicar Catalá, qui va dir que explicita el "màxim suport" de la Generalitat a una festa que és una dels "senyals d'identitat" de la Comunitat. Altra de les novetats significatives es produeix en el règim sancionador, en el qual es respecta, en general, la regulació anterior, però s'incorpora com nova infracció greu la falta de seguretat i de sanitat per l'absència de metge o infermer durant la celebració dels festejos tradicionals. Per altra banda, entre les disposicions addicionals de la norma destaca la decisió que les persones que participen en els bous al carrer sense tenir les condicions físiques o psíquiques exigides assumiran el cost econòmic dels danys i perjudicis que es deriven del seu comportament.

SOCIALISTES CONTRA LA RETALLADA D'AUTOBUSOS

text REDACCI

La candidata socialista a l'ajuntament de Benicarló, Xaro Miralles, ha registrat al·legacions en Conselleria perquè es mantinguen les actuals línies i freqüències d'autobusos en el municipi. Miralles protesta d'aquesta manera per la retallada que planteja el Consell en el servei de transport públic a Benicarló. Així, el Consell ha iniciat el procés de reducció de línies i freqüències de l'autobús en tota la província de Castelló, que en el cas de Benicarló suposa eliminar l'expedició que ix a les 6.30 del matí de Vinaròs i passa per Benicarló a les 6.45 hores, "deixant sense servei als estudiants i les persones que han d'acudir a primera hora a la capital". A més, el projecte redueix els serveis actuals de la línia Sant Mateu-Vinaròs en un 50 per cent de dilluns a divendres "i per tant, qui vulga vindre des de l'interior fins a Benicarló ho tindrà encara més complicat". Xaro Miralles ha afegit que "el nostre municipi es veu afectat també per la reducció de la línia Morella-Sant Mateu", ja que els veïns de la zona dels Ports, Morella, Vallivana, Anroig i Xert "no podran arribar al matí a Sant Mateu i no podran prendre l'autobús que els duu fins a la zona costanera".

La candidata socialista ha assenyalat que "es tracta d'una reducció inacceptable per a la supervivència de la nostra ciutat i la vertebració territorial de la província i la Comunitat Valenciana". Al temps, ha afegit que "no és possible que un municipi amb la potencialitat econòmica de Benicarló veja desmantellat els seus serveis de transport públic de viatgers, tant en el seu eix costaner com en l'interior". Per això, Xaro Miralles ja va elevar preguntes sobre aquestes retallades en l'últim ple municipal i ha presentat al·legacions per a "frenar un projecte que suposa una reculada per a Benicarló", al mateix temps que exigeix disposar dels estudis que s'han portat a terme per a permetre aquestes retallades. La candidata socialista ha indicat que "el document que ultima la Conselleria "és regressiu, amplia la discriminació entre pobles i desmantella la cohesió del nostre territori".

UNA ALUMNA DE L'I.E.S. "RAMÓN CID" PARTICIPA EN L'OLIMPÍADA DE BIOLOGIA

text REDACCI

L'alumna de l'I.E.S. "Ramón Cid" de Benicarló, Kilian Igler, va participar el 22 de febrer en l'Olimpíada de Biologia que va tindre lloc a la Universitat Jaume I de Castelló.

Va obtindre un resultat molt satisfactori, i ha estat per a ella un esdeveniment molt positiu, ja que ha pogut compartir l'experiència amb alumnes d'altres centres. A més, ha fet realitat una il·lusió que tenia des de que feia ESO, quan va participar en l'Olimpíada Matemàtica.

PENSAMENT ÚNIC

text EL MUSSOL

El mussol l'altre dia mentre estava guaitant la premsa quasi va tindre un atac de cor quan va llegir les afirmacions contundents i fora de tot dubte de la Consellera d'Educació dient «un No rotundo a la educación del pensamiento unico y un Si decidido a la libertad de elección de las famílias», en un acte a favor de l'educació concertada i privada al País Valencià.

Al mussol no li sorprèn el suport que els populars venen donant a l'ensenyament concertat des de que governen la Generalitat en detriment del públic, però el que si que li crida l'atenció és el caloret que posen ara en defensar públicament i sense cap vergonya ni pèls a la llengua el seu amor vers ell, serà que s'acosten eleccions i que no les tenen totes de continuar fent i desfent al seu gust durant quatre anys més?. Després de 20 anys es fa dur fer-se a aquesta idea.

El mussol no entén com poden dir una senyora consellera o un senyor president, segur que amb titulació superior, que l'educació pública promou el pensament únic (potser imiten a l'alcaldessa de tots els valencians i valencianes) quan l'educació pública des de la fi del franquisme sempre ha estat i serà plural, democràtica i multicultural, en canvi la majoria de la concertada si que té un pensament únic: o l'adoctrinament religiós catòlic o el de la pela.

El mussol el que si que té clar que al PP només li interessa el segon punt de l'anterior afirmació, és a dir que les famílies conservadores i amb peregrí a les grans ciutats on hi ha ensenyament d'aquest tipus puguen triar l'escola que volen encara que això supose fer desaparèixer escoles públiques i facilitar la construcció de centres privats o concertats, com fa la senyoreta Rita a València, i sobretot augmentar el prestigi de qualitat de les mateixes amb proves diagnòstiques, Pisa,..., Endavant!.

Potser el mussol afegiria una tercera afirmació, el desig de molts dirigents del PP de fer tornar el valencià a les catacumbes franquistes. Ja ho deia la Català fa uns anys en un congres a València «pido disculpas, ya que a veces se me escapa eso de pasarme sin querer a hablar en valenciano»(sic) i per això les constants retallades de línies en València, encara que hi haja demanda, i promoure les de castellà per tal garantir la «lengua universal que nos une a todos los españoles».

El mussol posaria d'exemples d'aquesta política les actuacions dutes a terme per la Conselleria d'Educació a la nostra ciutat, per una banda en un tres i no res es va autoritzar el Batxillerat a La Salle sense que fora cap necessitat i com amb «recursos propis» han fet ràpidament millores tant ells com La Consolació en les seues instal·lacions.

El mussol en canvi veu com l'alumnat i professorat de l'Àngel Estebán malviuen en barracons des de fa dues legislatures amb majoria popular, ací i a València; com la comunitat educativa del IES Joan Coromines encara espera que l'administració tire endavant les obres de millora de les seues instal·lacions (seran quan acabe la crisi?) o com l'antic Jaume I, ara reconvertit en institut, a més d'estar infrautilitzat per culpa dels amics peniscolans, cada dia està fent-se més malbé, ja que les retallades han aconseguit que no hi hagen diners ni per a la calefacció.

El mussol té clar, davant aquesta situació, que les famílies de classe mitja cadufera tampoc volen «l'escola de pensament únic» i emparant-se en la seua llibertat d'elecció de centre obligaran al PP, si continua manant, a tancar algunes línies o fins i tot escola pública per garantir el dret a l'educació dels seus cadellets. Temps al temps.

Lluis el Sifoner: la veu dels riuraus bressola la Penya Setrill

text i foto AL´CIA COSCOLLANO

www.lacalamanda.com

El cantant presenta el seu últim treball 'Cançons al riurau' a la Penya benicarlanda en un acte organitzat per l'Ateneu Cultural de Benicarló

Un viatge al nucli de la terra, d'on naixen les veus amb capacitat lírica i profunda, i arrelen els seus fonaments, els riuraus, ens va oferir divendres passat Lluis Fornés, conegut com Lluis el Sifoner des del local de la Penya Setrill en un acte organitzat per l'Ateneu cultural de Benicarló. Es tractava de presentar el seu nou CD, Cançons al riurau. "No esperàvem tanta gent", deien en engegar l'acte el mateix cantant de la Marina i el conductor de l'esdeveniment, Enoc Altabàs, que presentava El Sifoner com a cantant, actor, filòleg i activista cultural.

A continuació ens endinsàvem per la història dels riuraus, no sols lligada a La Marina, com apuntava El Sifoner, en un trajecte de memòria en el qual posàvem els cinc sentits, la vista, l'oïda, l'olfacte, el sabor, el tacte... per tal de seguir-li el pols a aquestes construccions d'arquitectura rural i endinsar-nos en el paper que complien a través les tasques i feines que acollien. El cantant elaborava també un pronòstic etimològic de la procedència del terme riurau, que situava en el context de les migracions occitanes a La Marina.

Riuraus, construccions catedralícies de finestres i cors oberts.

Lluis el Sifoner, de veu potent i profunda, cantava posteriorment amb la guitarra a les mans i enlairava l'ànim, removia les parets, ens acompanyava per les vinyes, ens feia gaudir en escenes d'un imaginari personal de l'olor del raïm, de les panses, del vi artesà creat en aquestes construccions catedralícies de finestres i cors oberts. Trenta anys després de publicar el seu primer disc Tinc un mànec- del qual en aquells temps es van vendre 100.000 còpies-, el cantant de Pedreguer torna doncs a editar un treball amb temes com ara Mare, que el riurau es crema, Imagina't, Encaixant la pansa, Nit de bullanga, Una sastressa o Cançó de batre són, entre moltes altres peces.

"El crowdfunding m'ha reconciliat amb el sistema capitalista"

L'últim, fins ara, CD d'El Sifoner s'ha generat gràcies a l'aportació de mecenes mitjançant Verkami, la plataforma de crowdfunding que ha aconseguit "reconciliar-me amb aquest sistema capitalista", i que ell resumia explicant què "això no deixa de ser allò del "darme argo, darme argo", però en versió actualitzada" bromejava. Així, el nom de les persones que s'han implicat en el projecte figura en el CD, que llueix una

ve de la pàgina anterior

portada d'un, precisament, dels mecenes que es va oferir per tal de participar, d'alguna manera, en el projecte. Es tracta de Forges, que ha dibuixat una probable al·legoria del ministre del ram fugint a tota presa d'un sifó que el persegueix insistentment per tal d'arruixar-lo. Al CD no se indica si finalment ho aconsegueix, però donat el caire festiu que va adquirir la presentació, amb un públic aplaudint i intervenint en les cançons de manera prou activa, molts suposem que el repte ministerial queda clausurat per un sifó insistent que batega al so antic d'aquestes velles construccions.

El CD Cançons al riurau pren la veu d'alguns dels més grans poetes del nostre territori, com Vicent Andrés Estellés o Maria Ibars, amb textos de temes tradicionals dedicats als riuraus, la pansa i els treballs del segle XX en una tasca de preservació de la memòria col·lectiva. Les lletres contenen una forta càrrega de fons d'emocions, poesia, eròtica, alegria i tot el ventall que pot incloure l'espectre d'emocions humanes. Els arranjaments han estat realitzats per Ximo Cano i el disc s'ha gravat en directe, amb l'acompanyament de la banda de Nucia.

Un tast de història

Lluis el Sifoner va començar com a cantant l'any 1973 amb el grup de folk Crit i Cant; en desaparèixer el grup, va continuar en solitari, i en 1975 era el primer classificat en el III Festival de Cançó de Xàtiva: a partir d'aquest moment, les seues actuacions es van multiplicar arreu del País Valencià fins a l'any 89. Però va fer un llarg parèntesi en la seua carrera musical arran del rebuig que va rebre per la seua col·laboració amb Amadeu Fabregat en la prohibició de paraules "catalanes" en RTVV, fet pel qual va ser xiulat de manera

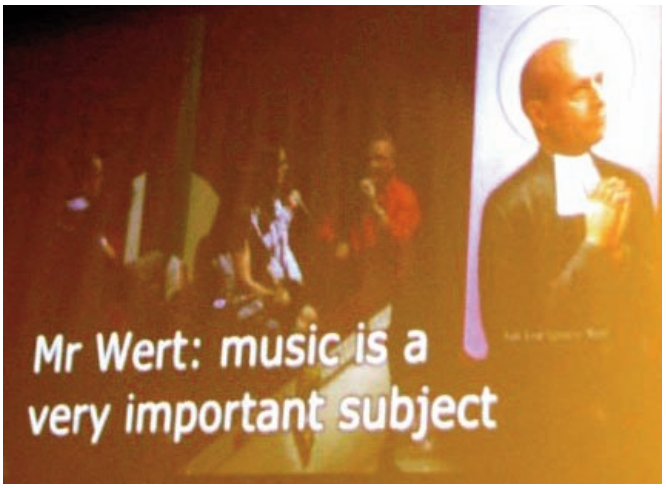

considerable al Teatre Principal de València i pràcticament no el van deixar cantar. Això el va fer declarar «el Sifoner ha mort».

Personatge polifacètic amb un extens currículum, també s'ha dedicat -entre altres coses- a la confecció de guions per a televisió i cinema, a la docència (tasca que desenvolupa en l'actualitat) i al pensament panoccitanista.

En 2007 ha editat una biografia sobre l'il·lustrat de Pedreguer Vicent Morell i ha reprès l'activitat com a cantant amb sengles concerts i exposicions retrospectives a Pedreguer i a Jesús Pobre (on, a més, va oficiar de pregoner de les festes i va ser vetat per un rector). Seguint amb el seu pensament laïcista, en novembre de 2009 va fer de padrí en un bateig civil."

Lluis el Sifoner manté la veu d'arrel amb tota la potència i sentiment que precisa un cantant apassionat. Enfila, així, una nova etapa que, esperem, fructifique de manera exuberant en nous treballs i noves visites. Nosaltres, ens deixarem bressolar, novament, per la veu dels riuraus que naix allà, on arrela la terra.

EDITORIAL

975

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Copia que alguna cosa queda

Va passar al 2013 en la categoria d'Infantils i la història es repeteix enguany en la categoria de monuments grans. Un ninot indultat diumenge passat a Benicarló ha acabat resultant que és un plagi del que el dissenyador Carlos Corredera va fer per a la comissió de la Falla Sueca Literat Azorín el 2013. No és la primera vegada que l'artista és plagiat en la seua curta carrera com a dissenyador de falles. La intensitat del seu dibuix, el canvi que li ha donat a les falles i el marcat estil que imprimeix a tots i cadascun dels ninots que dissenya, l'han fet situar-se als primers llocs dels premis fallers i, per tant, un blanc fàcil per al plagi. I és que ni a València, ni per suposat a Benicarló, estan protegits els drets d'autor. Un fet lamentable que, per desgràcia, deixa en mans dels poques vergonyes el treball callat i sincer d'este tipus d'art efímer. Que, precisament per ser-ho, sembla més procliu a l'oblit.

El que semblen oblidar els qui fan estos presumptes delictes és que els amants de les coses ben fetes se'n recorden de tot. I que l'art de Corredera no passa desapercebut per a ningú. És un dels grans i planta en falles d'Especial, el rovellet de l'ou de les Falles del Cap i Casal. Poca broma. El seu treball es mira amb lupa i precisament per ser qui és, fa que es recorden tots i cadascun dels seus dissenys. I la gent ho veu.

El que és també molt lamentable és que un jurat vingut de València siga incapaç de detectar la còpia. Tot i que tinguera el vist-i-plau de l'artista, no és més interessant premiar un ninot original, com hi havia uns quants a l'exposició del Ninot?

Tal volta s'ho haurien de fer mirar una mica atés que, d'aquesta manera, indirectament, o directament segons com es mire, al final, amb aquest mercadeig sense control, és la pròpia integritat dels professionals fallers la que queda en entredit i esquitxada. I com no, la mateixa festa fallera!

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: la nostra més preuada hortalissa, en aquests dies, no podia ser més que per a la nostra Pirotècnia Tomàs que, altra volta torna a disparar la *mascletà* de València. Pels benicarlandos és tot un orgull la seu representació. Enhorabona!

Panissola: als que copien i al qui ho deixen fer. No hi ha pitjor cosa que no voler veure allò que s'ha fet malament. El plagi, altra volta, d'un ninot de falla, desacredita al qui ho fa i enterboleix la decisió d'un jurat que premia més la còpia que l'originalitat. Amb aquest exemple no anem bé!

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

ASSOCIACIÓ CULTURAL LA FERAM BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport
ACADÈMIA VALENCIANA DE LA LLENGUA

COL·LA

Col·la
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"El trenet de la brossa fallera"

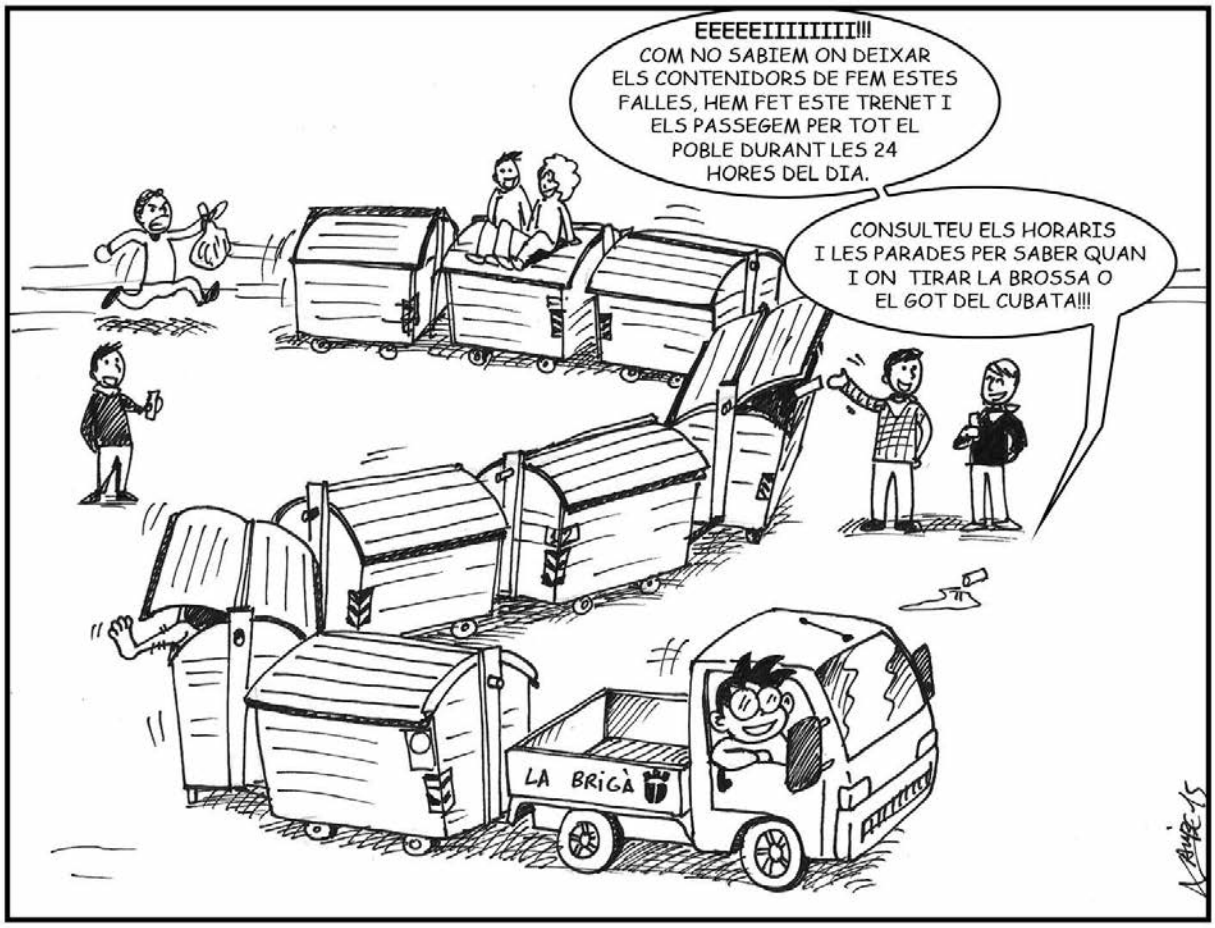

ABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

boradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

DIPUTACIÓ DE CASTELLÓ

EL BENICARLÓ *UNDERGROUND*

Actes fallers

textLA COLLA DE TAFANERS

La plagià

Vinga, valensianos, ja estem en falleeeeees! Sabeu com deu ser de fastigós assabentar-te pels tafaners que t'han copiat un ninot de falla? Doncs això ha tornat a passar enguany amb una altra falla ací a ca nostra. I com diem, no és la primera vegada que passa... ni serà l'última que copien elements fallers. Deu fer un o dos anys, un artista faller de fora va denunciar-ne un altre de benicarlando per un cas semblant: el ninot que havia presentat el benicarlando i que va havia estat indultat del foc era plagi d'un que havia estat dissenyat per ell anys abans en una falla per a un altre poble. La notícia va fer córrer rius de tinta. Doncs ara la història es torna a repetir. En aquest cas no està implicat cap faller benicarlando però sí una falla d'ací, la del Mercat Vell, que ha indultar un ninot copiat del gran dissenyador valencià Carlos Corredera. Nosaltres, que ho mirem tot i tot, tenim clar que la nostra falla no té res a veure amb l'afer, ara bé, l'artista d'aquesta falla benicarlanda s'ho hauria de fer mirar una mica. O, fins i tot, la mateixa falla, demanant-li responsabilitats. I és que això de copiar no està gens bé. En aquest cas és que els ninots, són igualets, però que igualets. Què és pensen, que som tois i que no tenim gust ni cultura fallera? A la nostra colla hi ha gent de tota mena i no ens en perdem ni una, i per això hem enxampat l'enganyifa a la primera. I si no us ho creieu mireu... i compareu. Són iguals o no són iguals? Per cert, el jurat faller passa i no se n'assabenta i nosaltres sí? Encara sort que el

dissenyador no és gens conegut, un dels més coneguts de València diríem, que si no... La picaresca valenciana? No tenim remei. Ja veureu que de cara a propers anys ens proposaran a nosaltres de jurat de qualitat. I si no, atents als de l'Univers Fallero, que segur que aviat diran alguna cosa. Les falles no eren el regne de l'originalitat? O no?

La disfressà

I ara anem al millor, la cavalcada del ninot. A vore, cavalcada, el que diríem cavalcada... algun vaquer vam vore, però el que més abundava, com era lògic, van ser els ninots, de carn i ossos, fent l'ídem, i ben passats de voltes! Quina manera de fer el mama, el personal. I és que, com ja és habitual, i no és exclusiu d'ací, les últimes cavalcades, independentment de la disfressa, que sembla ser el de menys, es caracteritzen per ser una barra lliure que comença amb la primera falla i acaba amb l'última. Sí, tota seguida i sense acabament. Mireu que açò de la disfressa pot tenir la seua gràcia, per allò de la coreografia que suposadament practiquen mentre suposadament ballen... més bé descompassats, però d'ací al fet que qui no va amb un got a la mà passa per bitxo al costat de tant de gat... ja és per fer-s'ho mirar. Compte, que a nosaltres, si algú vol anar a quatre potes... està en tot el seu dret. Ni ens va, ni ens ve, és el seu problema. O si el que el que es vol és estimular l'economia mitjançant el consum d'alcohol... tampoc és el nostre problema. Que la gent estiga contenta sempre és millor que passar moïnos, ara, d'ací a contemplar amb el somriure a la cara com criatures menors d'edat amb el got a la mà, com si fossen mil homes, se'n foteren del que l'Administració els recorda – l'escola, a l'institut, a les famoses ciutadanies, al supermercat, als bars...- que no han de fer... què voleu que diguem. Ja ens va ve estimular l'economia, però no cal arribar a aquests extrems, no? Igual la nova matèria de la LOMCE, Emprenedoria, incorpora aquest costum de consumir els menors alcohol en públic, a la vista de les autoritats i dels pares. Possiblement és una mesura per reactivar els negocis, com a mínim el de la venda d'alcohol.

L'engatà

Mireu si pot ser extremada la cosa que enguany continuava la captació de gent, com van fer l'any passat, de manera que qui volguera desfilara disfressat amb una falla per uns 20 o 25 eurets. La cosa era que si volies sortir en alguna de les falles que s'han unit a la iniciativa, pagaves una reduïda quota que et donava dret a la disfressa... i a un got! Sí, amics, disfressa... i got! Però no un got qualsevol, un got de cubalibre. Bé, de cubata, o del líquid que en aquell moment correra per la barra fallera adscrita a l'esdeveniment. I això ho donaven per escrit! Tenim entès que algun que altre xiquet va preguntar al seus pares que feia amb el got? Desgavell, descontrol i alcohol són la marca de la mal anomenada cavalcada del ninot.

La pixà

L'any passat ja ho vam dir, cal orientar adequadament respecte les seues necessitats els ciutadans que cavalquen la nit del ninot. I una de les regles més escaients és aquella tan famosa que diu que, si no saps pixar, no begues. A vore, està clar que científicament quan un líquid corre per l'interior d'un cos sense mesura ni control la mateixa espirituositat -o espiritualitat- del fluid fa que acabe corrent d'igual manera pel seu exterior la part proporcional no assimilada convertida en riu. És física, els cànters també suen. Simplement volem posar en evidència un principi

ve de la p gina anterior

fisiològic, que cal tenir molt en compte en aquests casos: el que entra... surt. I per quina raó aquesta breu exposició? Doncs molt fàcil, algú de l'organització hauria hagut de pensar, i anys n'ha tingut per descobrir-ho amb les cavalcades que porten, que els rius sense control enlletgeixen el paisatge urbà pel que arrosseguen. Tal volta, un parell de poliklins dels que es van comprar a la visita del Papa a València i ara resten allí abandonats en un descampat o com els que disposen setmanalment per al mercat el dimecres, segurament hagueren evitat en part la transformació de carrers ben cèntrics, com el Sant Jaume, Alemanys, Sant Blai, Les Salines... en la primera cloaca pública fallera. Rius i rius de pixum circulant carrers avall. Si diem que feia fàstic, ens quedem curts. Ací l'única física que s'evidenciava era que tot anava... riu avall! Ah, i algun altre ninot, aquest no devia ser de falla, que aprofitant que el riu s'ho emporta tot, també pretenia que s'emportés la bossa de la brossa que havia dipositat allí per no allargar-se fins al contenidor. Ja s'han encarregat de demostrar-nos que, en qualsevol circumstància, si un altre ho fa -pixar al carrer, estafar, robar, pagar en negre...-, és legítim per a tots en aquest país.

La porcà

Per cert, l'any passat, almenys, al dia següent, van baldejar els carres deixant-los una mica nets. Enguany ni això. No sabem si deu ser efecte de la crisi encara o ho fan per portar la contrària a l'Amado Líder, Mariano, que diu que allò ja ha passat. La qüestió és que al matí els susdits carrers tenien el mateix aspecte que segurament el seu comú després d'un dia de ressaca politicoelectoral amb caguetes incloses i sense granereta. Ni màquina, ni netejadors a mà, ni res de res. I dilluns, una mica de granera (només una mica) i poca cosa més. Encara a dia d'avui es poden vore les restes de les pixarades, boçades i demés porcades enganxades al terra. Això sí, la bossa de la brossa se la van emportar! Vinga, que tornem a començar i només queden uns deu dies perquè després isquen Marçalet i companyia a dir que tot ha estat perfecte i fantàstic. Segur que a la porta de casa seua no li ha pixat ningú.

L'enganyà

Açò de les falles dóna per a molt. Mireu com el personal del diari Mediterráneo, no sabem si volent fer punts, despistats com van o mal orientats, doncs no va i vesteixen Marcelino, a la passada cavalcada del ninot, com de Los Panchos! La notícia deia així «MUSICAL. El alcalde de Benicarló Marcelino Domingo, volvió a demostrar su buen humor en la Cabalgata del pasado fin de semana. Y es que se enfundó el traje y la guitarra, para imitar, junto a otros dos amigos, a la mítica banda de Los Panchos». Senyors meus, algú el va vore amb aquesta indumentària? Doncs clar que no, com que no és cert. A vore si ens informem millor abans de posar-nos davant la pantalla a escriure. Marce es va vestir de Los Panchos l'any passat a l'afamat concurs de la seua falla, "Tu falla me suena". Allí on fallers de diferents comissions interpretaven temes musicals molt coneguts en un concurs de play-back. Professionals!

La subliminà

La veritat és que en aquest temps de crisi i pèrdua d'acòlits que estan passant les falles s'han vist obligades a fer promocions com ara l'abonament per participar a la cavalcada del ninot sense ser membre de l'associació o la relaxació de les restriccions a la venda d'alcohol dins els casals. Però han anat més lluny i han contractat, es veu, experts creatius de l'àmbit de la publicitat que amb les tècniques més subliminars miren de dirigir els ciutadans cap a les zones calentes de la festa fallera. Per demostrar-ho, mireu el que han descobert dos dels tafaners més

espavilats en aquest cartell promocional de les audioguies per als dies de celebració. No hi veieu també la figura d'un úter format per la composició de l'aparell i els auriculars? Quin subconscient no se sentirà atret per una imatge tan acollidora i es dirigirà on li manen? Només ho hem vist nosaltres? En fi, cabòries nostres.

La contenedorà (perdó, la conteneorà)

I mentre en un lloc se celebrava la mostra del ninot itinerant, al carrer del botànic Cavanilles tenia lloc una cerimònia menys coneguda: l'arrenglerament de contenidors. Fins a 13 en podem comptar alineats davant de la mateixa finca. Pensem: és per facilitar-ne als veïns la localització? Per fer-los fer esport quan baixen la brossa? És perquè en aquell número viu algú de l'oposició? O per fer el trenet de la merda? Ja vos podeu imaginar, igual que ocorre al final del passeig Marítim, la pudor que exhalen una fila tal de contenidors. Doncs tota per als mateixos!

Les llargues vacances de l'Ovidi

Fronteres

text JOAN HERAS

El passat dimarts 10 de març el record càlid i apassionat d'una de les figures claus de la nostra cançó, del nostre teatre, del nostre cinema, del nostre necessari i massa sovint oblidat compromís pel país i per la gent que rep els pals per massa costats , va recórrer escenaris, emissores, espais en els mitjans de comunicació i moments d'emoció íntima. L'Ovidi fa vint anys que fa vacances, no sé si –com ell desitjava- ben a a prop d'un romer del Barranc alcoià que ell tan estimava, sentint la nit serena, espiant les noies que passegin per allà, rumiant noves cançons.

L'Ovidi és, sens dubte, una de les figures que marquen el paisatge artístic d'un país perquè amb la seva aportació com a cantant i com a actor ens ha regalat una manera d'entendre la vida, el pas del temps, la nostra tan malmesa societat, la necessitat de defensar allò que un és per naixement i per ideologia. Perquè, ja se sap, tot plegat va com va. I des d'allò que cadascú és, sempre un entre tants –ser fill d'una família molt humil, tenir per barretina els Pirineus, parlar la llengua catalana a la manera de València, posicionar-se com a esquerrà sense embuts,descobrir tot allò que amaguen els paisatges propers a la infantesa, llegir poemes que parlen meravellosament de tot allò que és important, trobar-se a una pobre fera ferotge que només vol reivindicar una mica més de menjar i d'espai a la gàbia- ens ha fet més nostre, més proper, un món ple de tendresa, de fúria, d'ironia, de regust de poble i de mar, d'exilis ide pàtries perdudes en la misèria moral i política d'uns mestres d'escola franquista o en les faldes llargues d'una Teresa que és un record clar d'infantesa.

Però l'Ovidi, entre tantes altres coses, és laveu d'un poble –-com la Mercedes Sosa que es definia com a cantora i no com a cantautora perquè creia que la seva veu, les seves cançons, no eren res més que l'expressió d'allò que sent un poble- i de l'Estellés. L'Ovidi va dir molts poetes i ho va fer amb extraordinària dignitat –encara recordo la darrera vegada que el vaig veure en un acte d'homenatge a Salvat-Papasseit quan ja començava a tenir la seva veu malmesa pels estralls de la malaltia- però, per a mi, l'Ovidi és fonamentalment i de manera precisa la veu vital, apassionada, trista, plena de fúria dels versos de l'Estellés. Jo, en plena joventut, coneixia discos de l'Ovidi i l'havia vist en directe alguna vegada, però la gran descoberta, el moment en què l'Ovidi va passar a ser una de les meves referències constants, es va produir quan un amic em va deixar un dels seus tresors més estimats: el doble àlbum del Coral romput. Si hagués de respondre a un qüestionari d'aquells en què et demanen les tres o quatre peces

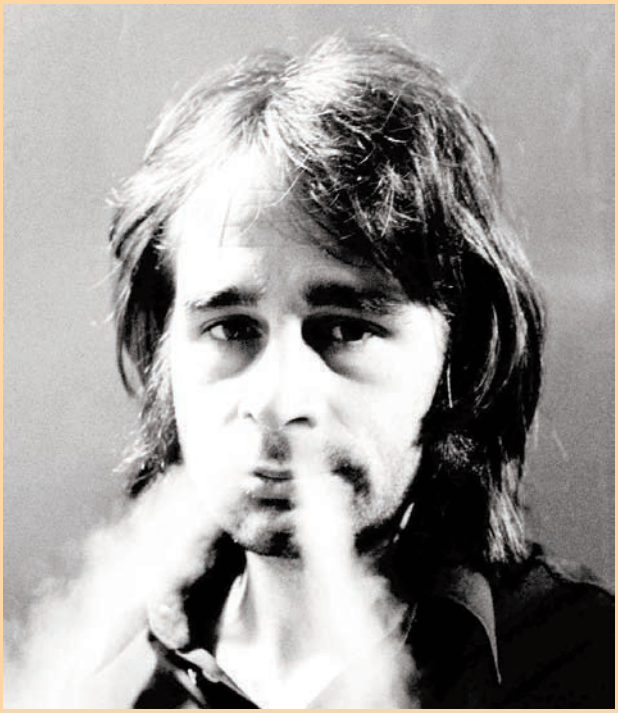

musicals de la teva vida, sens dubte, aquesta poesia dita, aquest cant a la vida i a la mort i a tantes coses de la nostra quotidiana existència, en seria un. Aquella veu acompanyada per dues guitarres –i al final amb la percussió necessària per acompanyar la sinistra pujada de l'ascensor en plena nit que porta potser la mort cap a la seva taula plena de síl·labes de vidre, tot simplement a punt- sap dibuixar un univers complex, canviant i terriblement sincer de la vida, de les tardes lentes de diumenge, de la presència brutal de la mort, del desig, d'Itàlia com un horitzó plàcid i impossible, dels grills de la infantesa que encara resonen en les paraules que configuren torrencialment versos que bateguen vida a cada cop de veu.

Aquests dies he repassat bona part de l'obra de l'Ovidi que guardo en una caixa meravellosa que es va editar poc després de la seva mort. I he retrobat una bona antologia de les seves cançons en la ben afortunada edició que n'ha fet el diari Ara. I també he retrobat el meravellós homenatge que li fa el Pau alabajos en la seva aventura de dir el Mural del País Valencià. El poema que l'estellés dedica a l'Ovidi –"Homenatge, indignament precipitat, fet en vers i en prosa, a un germà, a un amic, a un company: Ovidi Montllor"- amb la música de l'Homenatge a Teresa és senzillament una petita gran joia.

Brindo, com un entre tants, per tu, Ovidi. Perquè vull, perquè sí. Tu te'n vas anar de vacances massa aviat però has de saber que avui, vint anys després de la teva partença, cantem amb ganes les teves cançons i ens sentim hereus del teu mestratge.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Com són, senyora Garcia. Les pàgines de colorins de la premsa local que encara queda estan ben plenes de fotos relacionades amb les falles -dic fotos perquè la informació és bàsicament gràfica- i vostès perdent lo temps amb les zones humides. Me penso que ja haurien de començar a aprendre que el mes de març és lo mes més fallero de tots, i que al nostre poble no s'ha de parlar d'una altra cosa. Ja està bé, dóna. Ja n'hi ha prou de tant de mutisme i tanta poca afició per les nostres falles. Mire, li diré una cosa. Ho vulguen o no, les falles són el que són gràcies al tots i cadascun dels benicarlandos. Si a vostès no els agraden el que han de fer és marxar del poble, perquè els benicarlandos o som falleros o no som res. Què no poden entendre que aquestes dues paraules són sinònimes? Benicarló és a falles con falles són a Benicarló. Què volen, senyora Garcia? Que els faça un esquema? Un gràfic? Un croquis? Han d'aprendre a estimar les falles com a nosaltres mateixos. Què hi ha més bonic que l'arribada de la primavera i veure com floreixen pel llarg i ample del nostre poble casals, envelats i falles? Això si que és l'esplendor de la primavera i no un quadre de Boticelli. Lo benicarlando autèntic i no renegat sent que alguna cosa creix al seu interior, un goig indescriptible, una revolta de sentiments, una gran volada de l'esperit. Hi ha alguna cosa més bonica que una falla? Les paraules dels mantenidors omplen el poble d'immensos rams de perfumades flors en forma de paraules, de poesia, de sonoritat i de flama. Mentrestant vostès a vore què passa amb les zones humides. Total, si tot això l'únic que ens porta són mosquits i xafogor. Mire, senyora Garcia, més falles i menys aiguamolls. Li ha agradat? Pos li conta als seus pseudo ecologistes de pacotilla. Au!

Vaja! La pàgina quatre dedicada a les falles. A vore si s'escaldaran. Hi ha fotos de falleres? No, leds fotos són de caixetes de petards. Com no podia ser d'una altra manera, li donen més importància a un sopar nepalès, al que degueren anar quatre gats mal comptats, que no al gran i majestuós dinar de germanor fallera que es va celebrar al costat del pavelló i que va congregar un grup tan nombrós de fallers i falleres que va resultar incomptable. Perquè si hi ha una cosa que està per damunt de tot, aquesta és la germanor fallera. Tots amb les seues vestimentes característiques, bruses de tots els colors, riures, alegria, ambient faller, solidaritat. I què millor que unes bones paelles valencianes i falleres per tal de satisfer aquests cossos ansiosos de falles, de festa i de soroll. Però vostès a la seua, senyora Garcia. Són capaços de parlar varies setmanes sobre un disc compacte d'un grup local, però no ens trauen extractes setmanals dels discursos dels mantenidors fallers. S'ho haurien de fer mirar, senyora Garcia.

Però per això estic jo ací, senyora meua. Per a compensar una mica el pes de les falles i per a que aquest número que ha vist la llum siga testimoni d'una realitat inqüestionable: estem en plenes falles i tothom se n'ha d'assabentar. Fins i tot vostès.

Per tal d'anar acabant, faré un petit esment als dos actes que coincideixen el dia dinou i la seua repercussió. No em dirà vostè, senyora Garcia, que no ha estat un gran acte de generositat i respecte per part dels fallers, això d'avançar les cremades infantils i retardar les grans per tal que es puga celebrar la processó. Mira, lo més fàcil hagués estat seguir l'horari habitual i que cadascú es busque la vida per on puga, o passar la processó al divendres. Però no. Els fallers, en un sublim acte de responsabilitat, i en la quintaessencia de la seua generositat i misticisme, van decidir respectar la processó de pujada i deixar que tot aquells que vulguen puguen participar a la mateixa. A vore si n'aprenem, senyora Garcia. Una vegada més les falles estan on han d'estar, amb la gent, amb lo poble i amb les tradicions. He dit.

Sensibilització ambiental per als alumnes del taller d'ocupació

text i foto REDACCI

Els alumnes del taller d'Ocupació Benicarló Conserva han visitat les instal·lacions del complex de valorització del projecte BioNord ubicat a Cervera. La visita forma part de la seua formació en el mòdul de sensibilització ambiental.

La formació teòrica continua sent un dels pilars fonamentals en el taller d'ocupació Benicarló Conserva. Per això, els alumnes realitzen periòdicament visites formatives relacionades amb temàtiques diverses que poden aportar coneixements interessants a la seua formació com a professional. L'última visita ha estat al complex de valorització del projecte BioNord, ubicat a Cervera del Maestrat.

Els alumnes van assistir a una xarrada informativa sobre medi ambient a càrrec del director de relacions institucionals de BioNord, Rafael Arnau, i després van realitzar un test individual sobre l'empremta de carboni on es van valorar els hàbits ambientals de cadascun dels assistents.

Posteriorment, es va dur a terme una visita guiada per les instal·lacions de gestió i tractament, on van poder visitar el moll de càrrega, la sala de control, les basses d'aigües depurades, la nau de residus voluminosos, la zona de recuperació de materials i la zona de premsat.

Benicarló i Sitges s'imposen en el Concurs de Cuina i Serveis de la Carxofa

text REDACCI

Els equips dels centres de Benicarló i Sitges han aconseguit el primer i segon premi respectivament en la tercera edició del Concurs de Cuina i Serveis de la Carxofa que ha tingut lloc durant tot el matí a Benicarló. El jurat ha destacat l'originalitat, diversitat i professionalitat de les propostes que han presentat els sis equips participants.

L'equip format per Marc Martorell i Carlos Escura, del Centre Integrat Públic de Formació Professional de Benicarló (CIPFP), ha sigut el guanyador del III Concurs de Cuina i Serveis de la Carxofa per a Joves Professionals que han organitzat conjuntament l'Ajuntament i el CIPFP. El jurat, format per representants del centre, del Consistori i també del món agrari, de l'Agrupació de Restauradors i de la marca Vins de la Terra de Castelló, ha valorat l'originalitat i qualitat del plat, que porta per nom «karxofes al pil pil», una combinació entre el bacallà al pil pil típic de la cuina basca i l'ingredient estrella del concurs, la carxofa.

El segon premi ha estat per als representants de l'Escola d'Hoteleria de Sitges, que l'any passat ja van aconseguir el premi al millor cuiner. Enguany, aquest premi ha estat per a una alumna de l'Escola d'Hoteleria Ciudad del Aprendiz, de València, mentre que el premi al millor cambrer de sala també s'ha quedat al centre de Benicarló.

Els guanyadors han rebut una carxofa de bronze com a reconeixement institucional. A més, tots els participants, inclosos els guanyadors, han rebut diversos lots de les empreses i entitats que han col·laborat en el concurs (la Denominació d'Origen «Carxofa de Benicarló», Benihort, Cafés Bo, Carnes Ros, Visiat, la bodega Mayo García, Agrupació de Restaurants, Olis Cuquello o la Verduleria del Mercat Vell, entre d'altres).

L'activitat al CIPFP va estar frenètica des de bon començament. A les nou del matí, els sis equips participants van començar a elaborar les receptes a les instal·lacions del centre, sota el control d'un jurat tècnic. A partir de les 11 hores començaren les presentacions del plats i dels maridatges. El veredicte es va donat a conèixer passades les 14 hores.

Atletisme: Carla Masip, Campiona d'Espanya Júnior de 800 metres en Pista oberta

text i foto VICENT FERRER

L´atleta benicarlanda del C.E. Vinaròs, que arribava a la competició amb la millor marca nacional de l´any als 800 metres, va guanyar la seua semifinal el dissabte i es va imposar de forma autoritària en la final del diumenge, millorant la seua marca personal al parar el crono en 2.11.05, la desena millor marca d´Espanya de tots els temps.

Carla que es va iniciar al esport en el Club d´Atletisme Baix Maestrat, és l´actual campiona autonòmica absoluta de 800 i juvenil de 1.500 m en pista coberta

Carla Masip que ha sigut campiona autonòmica i finalista en campionats d´Espanya de 1.500 metres en categoria juvenil, s´ha passat al 800, en contra de la tendència natural dels atletes de pujar distància amb l´edat, mostrant en esta distància tan ràpida i tàctica les seues grans qualitats per al mig fons.

Carla va començar a practicar atletisme en categoria infantil destacant des dels seus inicis en proves de fons. S´ha imposat en diferents categories en la degana de les proves en ruta del país, la Jean Bouin, a més dels seus molts èxits a nivell autonòmic i nacional tant en pista com en cross, sent una assídua a les proves atlètiques de la nostra ciutat, ostentant el rècord de victòries en la Sant Silvestre benicarlanda amb 6 triomfs.

VAGA!

text VICENT T. PERIS

Efectivament. Diumenge passat es va verificar la vaga convocada per la Federació de Futbol de la Comunitat Valenciana -abans Federació Valenciana de Futbol- en tot el seu àmbit d'actuació. És a dir, que es van paralitzar totes les competicions des de la categoria prebenjamí fins a la tercera divisió. Els motius de la vaga? Segons que m'han contat, tot ve de dues direccions. Per un costat, l'afany recaptatori del Ministeri d'Hisenda que pretén que tot els clubs de futbol tributen...pels beneficis econòmics obtinguts!! Això vol dir que també s'haurà de portar una comptabilitat segons la normativa. Per l'altre, el Ministeri de Treball i Seguretat Social pretén que tothom estiga donat d'alta a la seguretat social amb el conseqüent pagament de les quotes d'afiliació, altes i baixes. La finalitat d'aquesta segona mesura no és altra que sortir bé a la foto i donar, cara a la galeria i a les eleccions, una dada de l'augment d'afiliats al sistema públic de previsió important i fer-nos vore un miratge totalment irreal. A més a més, aquesta nova normativa farà que la majoria de clubs es vegen en l'obligació d'haver de contractar un gestor per tal de portar tots els papers en regla, la qual cosa augmentarà les despeses d'aquestes entitats.

També hi ha qui pensa -i no li falta raó- que tot aquell que rep algun tipus de remuneració per la feina que fa, l'ha de declarar. Ací podríem estar parlant d'alguns jugadors de la nostra categoria que estan cobrant unes quantitats de diners prou acceptables i que estan fora de tot control .És cert. Però jo també he sentit dir que hi ha gent del futbol que allò que rep dels clubs és per a cobrir les despeses de desplaçaments a partits i telèfon, sobretot els monitors del futbol base, que segurament no en tenen prou. Potser ací s'hauria de fer una bona tria dels que juguen per afició i els que pretenen treure's un bon sobresou a costelles dels presidents il·luminats que somnien en castells a l'aire. Els exemples els tenim ben prop i no cal tornar-los a repetir perquè tothom sap de què i de qui estic parlant. Per exemple, no seria just que el nostre club hagués de pagar aquest impost.

I pel que fa al tema de l'afiliació a la Seguretat Social, cal recordar que actualment els clubs estan pagant una Mutualitat de Futbolistes que els cobreix qualsevol tipus de lesió o accident que puguen tindre durant la celebració dels partits, tant oficials com amistosos, així com dels entrenaments. O siga, que no s'està fent res que no siga legal, i tant jugadors, com entrenadors, delegats, massatgistes, encarregats de material i altres es troben protegits per la Mutualitat de Futbolistes. M'han dit que aquesta és una de les partides més importants i que més afecten als pressupostos dels clubs, sobretot als de futbol base per la gran quantitat de jugadors, monitors i entrenadors que solen tindre.

Per a acabar, i com no podia ser d'una altra manera, l'incompliment d'aquestes noves obligacions serà acompanyat per unes merescudes sancions i multes que faran que la caixa del senyor Montoro estiga plena a vesar i puga pagar les dietes i gratificacions als nostres diputats, senadors, assessors, subdirectors generals i altres amiguets del "qué hay de lo mío" per tal de que puguen arribar a final de mes sense patiments ni estretors. Ara cal vore si aquesta mobilització dona fruits o es queda en no res. Ara, que tenint en compte que vénen eleccions, és fàcil que els polítics vegen un filó de vots i ajornen aquestes mesures. A esperar.

La setmana passada els vaig anunciar que els contaria coses sobre això del ninot. He pensat que al tema a tractar aquesta setmana era prou seriós i no l'havia de barrejar amb allò viscut la gloriosa nit del passat set de març que vàrem sortit a la cavalcada del ninot la Margot, lo papa i jo disfressats, respectivament, de Madamme de Pompadour, Maria Antonieta i de Cardenal Richelieu. Només els donaré una dada, benvolguts lectors, la Margot portava una falda amb una gran volada que s'aguantava amb uns cèrcols i amb una cabuda de dues persones al seu interior. No cal dir que es va oblidar la roba interior a casa, però que tampoc no li va fer cap falta. Potser algun dia els contaré més...

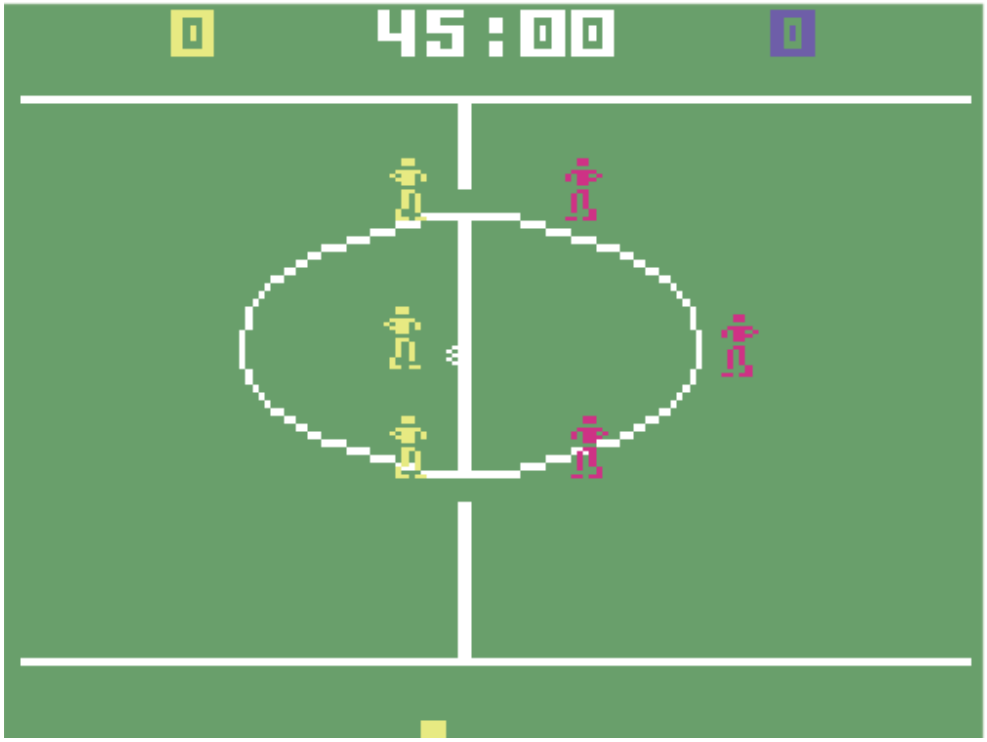

Partits disputats pels equips del Club Bàsquet Benicarló el cap de setmana passat

text i foto VICENT FERRER

SÈNIOR MASCULÍ AUTONÒMIC
CB Benicarló 73, CB Benimaclet 66

Victoria molt important davant d'un rival directe, després de la qual cosa quasi es pot haver garantit la permanència. En la primera part els valencians van pressionar a tota la pista dificultant el joc del CB Benicarló, que sempre va anar per darrere en el marcador; en la segona part es va aconseguir donar la volta al començament de l'últim quart i, gràcies al màxim esforç, es va segellar la victòria final. Una vegada més s'ha demostrat que si es creu en la victòria es pot aconseguir. Tres dels cinc primers en la classificació han perdut a Benicarló. La pròxima eixida a la pista del San José on esperem veure la millor cara de l'equip.

JUNIOR MASCULÍ 1ª ZONAL
Atlètic Básquet Almassora 59, CB Benicarló 57

Després d'un primer quart igualat es va encaixar un parcial de 23-5 que va deixar sentenciat el partit abans del descans. Encara que en la segona part es va millorar en intensitat, no res es va poder fer per evitar la derrota malgrat disposar de dues opcions de forçar la pròrroga. Els jugadors deuen entendre d'una vegada per sempre que els partits de bàsquet són de 40 minuts, en cas contrari s'arrepleguen derrotes que, amb una altra actitud, s'evitarien. Ara caldrà estar atents per a defensar la quarta plaça que podia haver quedat garantida aquesta setmana si s'haguera fet el que tocava.

JUNIOR FEMENÍ 1ª ZONAL
CB Benicarló 53, Picanya Básquet 66

Derrota davant del líder que arribava invicte. Després d'un inici bastant igualat, on es va plantar cara, l'equip es va anar diluint a poc a poc i cada vegada costava més anotar i es va deixar de pressionar en defensa. És clar que el rival era important però pensem que, tal vegada, amb una mica més d'esforç i encert es podia haver estat lluitant per la victòria fins al final. Pròxim partit a Mislata, rival directe per a evitar quedar a la part baixa de la taula.

CADET MASCULÍ 1ª ZONAL
CB Benicarló 59, Port Sagunt 33

Victoria més clara en el marcador que a la pista, atés que el rival va lluitar fins a l'últim segon posant les coses complicades en tot moment. En la segona meitat els primers cinc minuts dels locals sense anotar, semblaven donar vida al rival, però l'últim quart amb bona reacció (parcial de 18-4), va permetre aconseguir el final amb un clar avantatge en el marcador. Pròxim partit a casa davant del líder, EB Vila-real, on caldrà donar el màxim per a poder aspirar a un marcador digne.

CADET FEMENÍ 1ª ZONAL
CB Benicarló 31, CB Vinaròs 51

Mal inici de partit on es van fallar els primers 15 tirs a cistella, arribant-se al descans amb un clar marcador 7-25, per a les visitants. En la segona part es va millorar clarament donant una millor imatge amb un parcial de 24-26, malgrat tot es va recollir una nova derrota que deixa el caseller de victòries aquesta temporada a zero. Cal seguir treballant i corregint errors buscant millors resultats.

ESPECTACULAR RESULTAT DEL CNB AL CAMPIONAT AUTONÒMIC

text i fotos CNB

Els dies 7-8 de març a la piscina ol:quip dels quip de 29ner i Joan Verge.Isaac Vendrell, Joan BalllesterASTELLímpica de Castelló, es va disputar el campionat de la comunitat valenciana de natació de les categories infantil i júnior amb participació de 398 nedadors de 45 clubs de tota la comunitat.

El Club Natació Benicarló, dirigit per Lucía Vicente, va presentar, un equip de 12 nedadors: Clàudia Barrachina, Cristina García, Gemma Rillo, Ester Segura, Júlia Barrachina, Gemma Labèrnia, Maria García, Laura Jiménez, Nerea Martín, Marina Segura, Marc Vea i David Curto.

El rendiment va ser globalment molt alt, millorant moltes marques personals i omplint de satisfacció a l'entrenadora Lucia Vicente i als nombrosos aficionats desplaçats a Castelló amb l'equip.

Tot i això, hagueren algunes actuacions especialment brillants:

Gemma Labèrnia, la més destacada de les noves estrelles benicarlandes, va obtindre una apoteòsica victòria als 200 braça proclamant-se campiona autonòmica amb autoritat, amb un fantàstic temps de 2.51.18 E que és mínima nacional de la categoria d'edat superior. Gemma també va guanyar una valuosa medalla de plata als 100 braça amb una marca importantíssima de 1.18.27 E, també mínima nacional de l'any superior al seu.

Marc Vea aconseguia, per la seua part, ser subcampió autonòmic a la prova reina de la velocitat, els 50 lliures amb un temps de 25.87 E, mínima nacional. Va ser el 4t classificat als 100 lliures amb 56.82 E, nadant altre cop amb mínima nacional i va ser 5é als 200 lliures amb 2.03.30 E, també mínima nacional.

Júlia Barrachina va demostrar estar en un gran moment de forma, aconseguint la 5a posició als 100 esquena amb 1.12.28 E i als 200 esquena on va ser 5a també amb 2.34.71 E, mínima nacional. Va rematar la seua actuació amb un altra mínima nacional a la posta d'esquena del relleu d'estils final amb 1.12.06 E.

El moment més important i emotiu del campionat el pogueren viure els aficionats presents a la piscina de Castelló, quan el fabulós equip de relleus infantil dels 4x100 estils (Júlia Barrachina, Gemma Labèrnia, Maria García i Laura Jiménez) es va proclamar subcampió autonòmic amb una marca estratosfèrica de 4.51.42 E, baixant de més de 10 seg el temps que tenien abans del campionat. Dita marca els classifica sobradament per als campionats d'Espanya d'estiu de Sabadell.

Amb aquesta gran actuació, ja son 6 els nedadors de Benicarló que estan classificats per als campionats nacionals d'estiu.

PRÒXIMA COMPETICIÓ:

5ª JORNADA LLIGA PROMESES 28-29 MARÇ CASTELLÓ, PISCINA PROVINCIAL